

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА
ВЪНШНИТЕ РАБОТИ
Изх. № 54-28-69

Министерството на външните работи на Република България поднася своите почитания на Посолството на Ислямска република Иран в София и има честта да го уведоми, че е допусната техническа грешка в текста на български език на Договора между правителството на Република България и правителството на Ислямска република Иран за взаимно насърчаване и защита на инвестициите, подписан на 13 ноември 1998 г. в София, в сила от 24 август 2003 г.

В чл. 7, ал. 1 на българския текст на договора е пропусната подточка „g) плащания, произтичащи от спор във връзка с инвестиция“. Съгласно чл. 79 (b) на Виенската конвенция за правото на договорите от 23 май 1969 г., грешката би могла да бъде коригирана чрез размяна на ноти на договарящите се страни.

В случай, че иранската страна изрази съгласие с горното предложение, тази нота и нотата-отговор на почитаемото Посолство ще представляват поправка на горесцитираната техническа грешка в българския текст, като бъдат считани за неразделна част от Договора между правителството на Република България и правителството на Ислямска република Иран за взаимно насърчаване и защита на инвестициите, подписан на 13 ноември 1998 г. в София, в сила от 24 август 2003 г.

Министерството на външните работи на Република България се ползва от случая да поднови пред Посолството на Ислямска република Иран в София уверенията в отличната си към него почит.

До *София, 2 октомври 2003 г.*
Посолството на
Ислямска
република Иран
София

Нота (неофициален превод)

Посолството на Ислямска република Иран поднася своите почитания на Министерството на външните работи, Дирекция „Азия, Австралия и Океания“ и има честта да уведоми за следното:

Във връзка с пропуснатата точка „Г“, алинея (1) от член 7 в българския текст относно „Споразумението за насърчаване на капиталовложенията между двете страни“, имайки предвид, че е отбелязано както в персийския, така и в английския текст за добавянето му в българския текст няма проблеми от иранска страна.

Посолството на Ислямска република Иран се ползва от случая да поднови пред Министерството на външните работи, Дирекция „Азия, Австралия и Океания“ своите уверения в най-високата си към него почит.

До
Министерство на
външните работи
Дирекция „Азия, Австралия
и Океания“
С.с.: Министерство на
икономиката

ДОГОВОР

между Република България и Великата социалистическа народна Либийска арабска джамахирия за взаимно насърчаване и защита на инвестициите

(Ратифициран със закон, приет от XXXVIII Народно събрание на 7 февруари 2001 г. – ДВ, бр. 16 от 2001 г. В сила от 19 януари 2004 г.)

Република България и Великата социалистическа народна Либийска арабска джамахирия, наричани по-долу „договарящи се страни“, желаяйки да развият икономическото сътрудничество между двете държави,

заангажирани с насърчаването и създаването на благоприятни условия за инвестиции на инвеститори от едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна на основата на равенство и взаимна изгода,

признавайки, че взаимното насърчаване и защита на инвестициите в съответствие с този договор стимулира инициативите в тази област, се договориха за следното:

Член 1

За целите на този договор:

1. Понятието „инвестиции“ ще означава всякакви вложения, направени от инвеститор на една от договарящите се страни на територията на другата договаряща се страна в една от следните форми:

а) право на собственост и всякакви други вещни права, както и залог и ипотека или други подобни права;

б) дялове, акции или ценни книжа, материализиращи участие в дружества;

в) права на вземане, както и всякакви други права, имащи икономическа стойност;

г) авторски права, права в областта на индустриална и интелектуална собственост (като патенти, лицензи, индустриален дизайн, търговски марки, търговски наименования), технологически процеси, ноу-хау и гуд уил;

д) права за упражняване на стопански дейности, предоставени по силата на закон, съгласно договор или административен акт на компетентен държавен орган и по-специално за търсене, разработване, извличане или експлоатация на природни ресурси.

Тези инвестиции трябва да бъдат в съответствие със законодателството на договарящата се страна, на чиято територия е била извършена или ще бъде извършена инвестицията.

Последваща промяна във формата, в която инвестициите са били извършени, няма да засегне тяхната същност като инвестиции, при условие че тази промяна не противоречи на законите на договарящата се страна, на чиято територия са били извършени инвестициите.

2. Понятието „приходи“ ще означава всички суми, получени от инвестициите, като печалби, дивиденди, лихви и други законни доходи.

3. Понятието „инвеститор“ ще означава по отношение на всяка договаряща се страна:

а) физически лица, които са граждани на едната договаряща се страна, в съответствие с нейното приложимо законодателство;

б) всякакво дружество, организация или асоциация, със или без статут на юридическо лице, регистрирано или учредено в съответствие със законодателството на едната договаряща се страна, със седалище на нейната територия.

4. Понятието „територия“ ще означава територията под суверенитета на Република България, от една страна, и на Великата социалистическа народна Либийска арабска джамахирия, от друга страна, включително териториалното море, както и континенталния шelf и изключителната икономическа зона, върху която съответната държава упражнява суверенни права или юрисдикция в съответствие с международното право.

Член 2

1. Всяка договаряща се страна ще насърчава и защитава на своя територия инвеститорите на другата договаряща се страна и ще допуска такива инвестиции в съответствие със своето законодателство, като им предоставя справедливо и безпристрастно третиране и защита.

2. В случай на реинвестиране на приходите от инвестиции тези реинвестиции и техните приходи ще се ползват от същата защита, както и първоначалните инвестиции.

3. Всяка договаряща се страна ще разглежда благоприятно и в съответствие със своето законодателство въпросите, отнасящи се до влизането, пребиваването, работата и движението на своята територия на граждани на другата договаряща се страна, които извършват дейности, свързани с инвестициите, както е определено в този договор, както и на членовете на техните семейства, живеещи в едно домакинство с тях.

Член 3

1. Нито една от договарящите се страни няма да предоставя на инвестиции, направени на нейна територия от инвеститори на другата договаряща се страна, третиране по-малко благоприятно от това, което предоставя на инвестиции на своите собствени инвеститори или на инвестиции на инвеститори на която и да е трета държава, в зависимост от това, кой режим е по-благоприятен.

2. Нито една от договарящите се страни няма да предоставя на инвеститори на другата договаряща се страна по отношение на дейността, свързана с управлението, поддържането, използването, притежаването и разпореждането с техните инвестиции на нейна територия, третиране по-малко благоприятно от това, което предоставя на своите собствени инвеститори или на инвеститори на която и да е трета държава, в зависимост от това, кой режим е по-благоприятен.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член няма да се тълкуват като задължаващи едната договаряща се страна да предоставя на инвеститори на другата договаряща се страна привилегиите, предоставени на трета държава на основата на:

а) участие в или асоцииране към съществуващ или бъдещ митнически съюз, зона за свободна търговия, икономически общности или подобни международни институции, или

б) договори за избягване на двойното данъчно облагане.

4. Всяка договаряща се страна си запазва правото да прави в съответствие с действащото си законодателство изключения от националното третиране, предоставено съгласно ал. 1 и 2 на този член. Всяко ново изключение обаче ще се прилага само по отношение на инвестиции, направени след влизането в сила на това изключение.

5. Ако националното законодателство на договарящите се страни, настоящи или бъдещи международни споразумения, приложими между договарящите се страни, или други международни договори, по които те са страни, съдържат разпоредби, било то общи или специфични, даващи право на инвестиции на инвеститори от другата договаряща се страна на третиране, по-благоприятно от предвиденото в този договор, такива разпоредби ще преобладават над този договор до степеня, до която са по-благоприятни.

Член 4

На инвеститорите на договарящата се страна, чиито инвестиции претърпят загуби на територията на другата договаряща се страна, дължащи се на война, друг въоръжен конфликт, революция, извънредно национално положение, въстание, метеж или бунт, ще бъде предоставено от последната договаряща се страна третиране по отношение на реституция, обезщетение, компенсация или друго уреждане не по-малко благоприятно от това, което последната договаряща се страна предоставя на инвеститорите от трети страни.

Член 5

1. Инвестициите на инвеститорите на една от договарящите се страни няма да бъдат отчуждавани или национализирани на територията на другата договаряща се страна освен по силата на закон, за особено важни нужди на държавата, на недискриминационна основа и срещу предварително и адекватно обезщетение.

Същите условия ще бъдат прилагани също така и при преминаването на инвестициите в обществена собственост, при поставянето им под обществен контрол, както и при всяко друго отнемане или ограничаване правата на собственост на инвеститорите на всяка от договарящите се страни посредством суверенни мерки, които по последствията си са равни на отчуждаване.

2. Обезщетението ще възлиза на пазарната стойност на отчуждената инвестиция по времето, непосредствено преди да бъде предприето действието по отчуждаване или предстоящото отчуждаване да е станало публично известно, което е по-рано. Когато не може да бъде определена пазарната стойност, обезщетението ще бъде определено в съответствие с международно признатите принципи на оценяване. Това обезщетение ще бъде калкулирано в свободно конвертируема валута на базата на преобладаващия пазарен обменен курс на датата на оценяване и ще включва лихва по приложимия лихвен процент на територията на тази договаряща се страна от датата на отчуждаване до датата на плащане. Окончателно определената сума на обезщетението ще бъде изплатена без забавяне, ще бъде ефективно реализуема и свободна трансферуема.

Член 6

1. Всяка договаряща се страна ще предоставя на инвеститори от другата договаряща се страна след изпълнението на всички данъчни задължения на инвеститорите свободния превод на:

а) капитал и допълнителни суми, предназначени за поддържане или увеличаване на инвестицията;

б) доходи от инвестицията;

в) приходи, получени от продажбата или от общата или частична ликвидация на инвестицията;

г) сумите, необходими за плащането на разходите, произтичащи от функционирането на инвестицията, като изплащане на заеми, изплащане на патентни или лицензионни такси или други разходи;

д) обезщетението, платимо в съответствие с чл. 4 и 5;

е) възнаграждението, получено от граждани на другата договаряща се страна за работа или услуги, извършени във връзка с инвестициите, направени на нейна територия, в съответствие с нейното законодателство.

2. Преводите, посочени в предшестващата алинея, ще се извършват без забавяне, по обменния курс, действащ в деня на превода на територията на договарящата се страна, където е направена инвестицията.

3. В съответствие със законодателството на всяка една от договарящите се страни на всички преводи, които са предмет на този член, ще се предостави третиране не по-малко благоприятно от това, предоставено на преводите, направени от инвеститори на която и да е трета държава.

Член 7

1. Договаряща се страна, която по силата на гаранция, дадена за инвестиция, направена на територията на другата договаряща се страна, е извършила плащане на един от своите собствени инвеститори, ще бъде оправомощена, по

силата на суброгация, да упражнява правата и исковете, а също така да поеме задълженията на споменатия инвеститор. Суброгирането в правата и задълженията на обезщетения инвеститор се разпростира също и до правото върху превода на плащанията, посочен в чл. 6. Платилата договаряща се страна не може да придобива права или да поема задължения, по-големи от тези на обезщетения инвеститор.

2. В случай на суброгация, определена в ал. 1 на този член, инвеститорът губи правото да предявява искиове или други искания ако не е получил предварително пълномощие от договарящата се страна.

Член 8

1. Спорове между договарящите се страни относно тълкуването и прилагането на този договор ще се уреждат, доколкото е възможно, чрез преговори между договарящите се страни.

2. Ако спор между договарящите се страни не може да бъде разрешен по този начин, в рамките на шест месеца от започването на преговорите той може да бъде отнесен, по искане на някоя от договарящите се страни, пред арбитражен съд.

3. Такъв арбитражен съд се съставя за всеки отделен случай по следния начин: В рамките на три месеца от получаване на молбата за арбитраж всяка договаряща се страна назначава един член на съда. Тези двама членове определят гражданин на трета държава, който с одобрението на двете договарящи се страни се назначава за председател на съда. Председателят се назначава в рамките на два месеца от датата на назначаване на другите двама членове.

4. Ако в рамките на сроковете, определени в параграф 3 на този член, необходимите назначения не бъдат извършени, всяка от договарящите се страни може при липса на друго споразумение да покани председателя на Международния съд да извърши необходимите назначения. Ако председателят е гражданин на някоя от договарящите се страни или ако е възпрепятстван по някакъв друг начин да изпълни споменатата функция, заместник-председателят ще бъде поканен да извърши необходимите назначения. Ако заместник-председателят е гражданин на някоя от договарящите се страни или също е възпрепятстван да изпълни споменатата функция, следващият по старшинство член на Международния съд, който не е гражданин на някоя от договарящите се страни, ще бъде поканен да извърши необходимите назначения.

5. Арбитражният съд взема решенията си на основата на разпоредбите на този договор, както и на общоприетите принципи и норми на международното право. Арбитражният съд постановява решението си с мнозинство на гласовете. Това решение ще бъде окончателно и задължително за двете договарящи се страни. Арбитражният съд определя своя собствена процедура.

6. Всяка договаряща се страна ще поема разходите за своя собствен член на съда и за своето представяне в арбитражните процедури. Разходите на председателя и останалите разходи ще се поемат поравно от договарящите се страни.

Член 9

1. Спор между инвеститор на едната от договарящите се страни и другата договаряща се страна, отнасящ се до задълженията на последната съгласно този договор, във връзка с инвестицията на инвеститора, ще се разрешават, доколкото е възможно, чрез преговори.

2. Ако такъв спор не може да бъде разрешен в рамките на шест месеца от датата, на която някоя от договарящите се страни е поискала разрешаване чрез преговори, засегнатият инвеститор може да отнесе спора за разрешаване пред компетентния съд на договарящата се страна, която е страна по спора.

3. В случай на спор по отношение на чл. 5 и 6 на този договор, засегнатият инвеститор може да избере вместо това да отнесе спора за разрешаване чрез арбитраж пред арбитражен съд ад хок. За тази цел всяка договаряща се страна декларира своето съгласие за прибегването до гореспоменатия международен арбитраж. Арбитражният съд се съставя и работи съгласно Арбитражните правила на Комисията на Организацията на обединените нации по Международно търговско право (UNCITRAL).

4. Арбитражният съд постановява решението си на основата на националните закони и разпоредби на договарящата се страна, която е страна по спора, разпоредбите на този договор, както и основните принципи на международното право.

5. Решението на арбитражния съд ще бъде окончателно и задължително за двете страни по спора и ще се приведе в изпълнение в съответствие с местните закони на засегнатата договаряща се страна.

6. Всяка страна по спора ще поема разходите за своя арбитър и за представянето си в арбитражния процес. Разходите на председателя и останалите разходи ще се поемат поравно от страните по спора.

Член 10

Всяка договаряща се страна може да предложи на другата договаряща се страна да започнат консултации по всички въпроси, засягащи прилагането и тълкуването на този договор. Другата договаряща се страна ще предприеме необходимите мерки за провеждане на тези консултации. Тези консултации ще се проведат по предложение на една от договарящите се страни на място и по време, договорени по дипломатически път.

Член 11

Разпоредбите на този договор ще се прилагат и за инвестиции, направени от инвеститори на едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна преди влизането в сила на този договор.

Член 12

1. Този договор подлежи на ратификация и ще влезе в сила тридесет дни след датата на размяна на ратификационните документи.

2. Този договор ще остане в сила за период от 15 години и автоматически ще продължи да бъде валиден за последващи 5-годишни периоди, докато някоя от договарящите се страни не уведоми писмено поне 12 месеца преди изтичането на първоначалния период или някоя от последващите периоди другата договаряща се страна за решението си да прекрати договора.

3. По отношение на инвестициите, направени преди датата на прекратяване на този договор, разпоредбите на членове от 1 до 11 ще продължат да действат до прекратяването и/или ликвидацията на споменатите инвестиции.

Съставен в София на 19.XI.1999 г. в два оригинални екземпляра на български и арабски език, като всички текстове имат еднаква сила.

За Република
България:
Евгени Бакърджиев,
министър на
регионалното
развитие и
благоустройството

За Великата социалистическа народна
Либийска арабска
джамахирия:
Мохамед Ал-Хиджази,
секретар на генералния
народен комитет за
младежта и спорта

1752

МИНИСТЕРСТВО НА ИКОНОМИКАТА

ТЪРГОВСКА СПОГОДБА

между Република България и Великата социалистическа народна Либийска арабска джамахирия

(Утвърдена с протоколно решение № 227 от 2 май 2000 г. на Министерския съвет. В сила от 20 декември 2003 г.)

Република България и Великата социалистическа народна Либийска арабска джамахирия, желаяйки да укрепят отношенията на приятелство и сътрудничество между двете държави и да стимулират икономическите отношения и търговския стокообмен на основата на равнопоставеност и взаимна изгода, се договориха за следното:

Член 1

Договарящите се страни се споразумяват всяка от тях да предостави на другата статут на най-облагодетелствана нация по отношение на търговския стокообмен за постигане на взаимна изгода; третирането съгласно принципа на най-облагодетелствана нация няма да се прилага по отношение на:

1. преференции, които Великата социалистическа народна Либийска арабска джамахирия е предоставила и ще предоставя на арабските страни;